

Szerkesztőség:

Hírk terület 460. házsám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kü-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scva 1 korona.

A barátság.

„Ellenállhatlan varázs van abban, ha
másnak lelkében a magunkéval találkozunk.“
A rokon lelkek találkozása oly erő, mely az
embereket a felebaráti köteléknél jóval szo-
rosabb viszonyba hozza össze, a szó igaz
értelmében barátilag, majdnem testvéreleg
kapcsolja egybe.

Minél gyakoribb, hogy ugy mondjam
sűrűbb a hason gondolkozásu és érzésü
egyének barátkozása, annál szilárdabb al-
pon nyugszik a társadalom. A szilárd al-
pon nyugvó társadalom magában hordja a
fejlődés, előhaladás, a boldogulás magvát,
mert mint egy családnak tagjai az egyet-
értés erejétől megaczelozva, a szeretet me-
legétől hevítve buzgólkodnak az összeséget
érdeklő közjó létrehozásán „egy mindnyá-
jáért, mindnyájan egyért“ cselekesznek.

Igy volna szép, ez volna az eszményi
társadalmi élet!

Azonban még a legrosszabb optimis-
mussal (mindennek a jóoldalt tekintve)
sem állithatjuk, hogy társadalmunk az igaz
barátságból táplálkozik csupán. Nem! és
százszor is nem!

Csekély kivétellel, szeretetlenség ural-
kodik az egész vonalon; irigység és gyü-
lölet köde borítja még az ugynévezett jó-

barátok szivét is. A bizalom és a lelkesedés
hiánya sorvasztja el itt is, ott is a nemes
törekvéseket. A tevékenység, fitymálást arat;
az elismerés manapság csak gunymosollyal
körített viccz-nek való. Mindmegannyi
visszaható erő szeparalizálja, elkülöníti úgy
a közönséges barátokat, mint a „per du“
pajtásokat egyaránt, mert hát nem arra
való mostanában a jóbarátság, hogy azzal
a társadalom consolidálódjék, hanem arra,
hogy a lelkirokonság örve alatt egymáson
annál bizalmasabban végig suhinthassanak.
Természetes folyománya ezek után a „per-
du“-ságnak az, hogy az egykori jóbarátok
legveszedelmesebb ellenségként néznek
egymással farkas szemet, akár csak Arany
János koszorus költőnk „Fülemüle“ című
költeményének Péter és Pál-ja.

A Castor és Polluxok mesés barátsága
ritka mint a fehér holló s ha egy-két minta
példánnyal találkozunk is, az sem egyéb
gyöngge imitációnál; csak színli a jóviszonyt,
de bensőleg nélkülözi az őszinteséget, kül-
sőleg pedig halvány kiadásban erőlteti az
egymásiránti önzetlenséget.

Zöld asztal, fehér asztal, egylet, testü-
let, a társas élet minden mozzanata eleget
tudna felsorolni annak realizálására, hogy az
előbbi pessimistikusnak látszó állítások már

megtörtént s a társadalmi életben napon-
ként megtörténő valóságok.

A zöld asztalnál a nézeteltérés, a fe-
hérasztalnál egy kis csipkedő megjegyzés,
az egyletekben a tiszteletbeli állás, a testü-
letekben a féltékenység a parnassus miatt,
a társas életben oly gyakran s oly illemtel-
lenül alkalmazott suttogás és nyilvános
megkritizálás, — számtalanszor formált jó-
baráttól ellenséget.

Mindenek felett leginkább megbontja a
baráti viszonyt az érdek és a részvét-
lenség.

A hol létre jön az érdeksurlódás, ott
bizonyára menten vége a barátságnak. Ott
megszűnt az emberi méltóság és szeretet
becsülése, ott az anyagiság molochja győz
az eszményiség felett. És a győztes fél, ki-
nek körmei közé sikerült kaparintani az
előnyöket: értéktelen rongy darab gyanánt
dobja a barátságot sarokba.

A társadalmak végtelen kietlensége, fa-
gyasztó sivársága, ugyan honnan származ-
hat? Nem másból, mint a részvétlenségből.
— Nem fakaszt örömet az emberekben a
jó barát öröme, szerencséje; ellenkezőleg
lehangolólag hat annak boldogsága másokra.
— Nem busong a jóbarát, embertársának
baján, szerencsétlenségén, nyomoruságán;

TÁRCSA.

Hangulat.

Peregve hull a fák lombja
És hullása olyan lomha,
Mint a haldokló beszéde,
Akadozó szivverése.

Köd borong a néma tájon,
Lelkem a mulandóságon;
Egyre kopárabb a vidék,
Mint a szív, ha lassan kiég.

Erdőn-mezőn elhalóban
Még egy néhány szál virág van;
E végmosolylyal az ajkán
Búcsúzik a nyár azután.

Szél kergeti a felhőket,
Szaggatja, tépdési őket;
Áttör ugyan egy-egy sugár,
De leérve elbágyad már.

Elfogódott szívvél nézem
A magam sorsát e képen;
Ősz van — ősz volt egész éltöm,
Tavaszom nem is volt nekem.

Mikor még más gyermek játszott,
Én már akkor húztam jármot;

Gyenge testem majd leroskadt
A nehéz gond s teher alatt.

Mégis meghat a hervadás,
Ez a méla haldokolás, —
S ha már egyszer meg kell lenni,
Engem őszkor vigyenek ki.

Hulljon a fa hervadt lombja
Elhagyatott sirhalmomra;
Ne ejtsen ott könnyet senki,
Hagyjanak békén pihenni.

B. Gy.

A megtérés.

Móttó: Az asszony ingatag.

A kis salon kellemes fél homályában mély
gondolatokba merülve, könyökére dülve hever a
diványon Vilma asszony, a körülrajongó arany
ifjúság bálványja, akit általánosán „isteni szép
asszony“-nak szoktak nevezni. És bármily vizsga
szemekkel nézzük is, be kell vallanunk, hogy ez
a jelző nem épen chablon szerű bók. Amint moz-
dulatlanul hever s feltámasztott karjára nyugtatja
fejét a rózsaszín pongyola bő ujja lecsuszik s
látni engedi a gyönyörű gömbölyű kart, milyent
csak az ó kor ihletett görög szobrászai birtak
képzeln. Hollófürtös feje karjára hanyatlik s a
pongyola bodrai közül előcsillámlik remek nyaká-

nak bársony fehér bőre. Félig lehunyt sötét pillái
alól merengve néznek az éj fekete szemek s bár
mosolyognak ajkai, gondterhelt homlokának egy
alig látható finom redője s Junói keblének gyors
hullámozása elárulják lelkének háborgását. És a
vihár oka? A szép asszonynak csak termete Junóé,
szive Vénusnak szolgája.

Két hónapja csak, hogy a vádoló lelkiisme-
ret szavának engedett s meghatva jó, de köznapias
lelkü férjének oda adó, mit sem sejtő becézgető
hűségétől, mellyel őt körülvette, szakított Zol-
tánnal.

Azt mondta az imádott ifjunak, hogy kiáb-
rándult, hogy nem szereti többé, hogy ezentul csak
férjének akar élni, akinek hálával, hűséggel tarto-
zik, hogy nagy jót tesz vele ha kerüli őt.

Mennyi ideig készült a válasra s mégis re-
megett a hangja s úgy össze szorult a torka, hogy
alig birta el nyögdécselni mondókáját. És az a
ferfi jobban ismerte, mint ő saját magát, mert
távozásakor mosolyogva mondta: „Csak azért
könyörgök, hogy rövid ideig tartson szeszélye,
mert úgy is érzem, hogy önként hívni fog.“

A jóslat teljesült. Keblére szoritott kezében
tartja a csak imént megirt illatos kis rózsza színű
levelet, amelybe beleírta küzködő szívének sze-
relmét, azt a szerelmet, amely legyőzött mindent

— **Esterházy mint király.** A mikor nagy Napoleon Ausztria ellen viselt háburút, kiáltványt bocsátott ki, melyben arra hívta föl a magyarokat hogy rázzák le az osztrák igát, sőt néhány diadalmas esata után egész komolyan foglalkozott az önálló független magyar királyság föllállításával. Szokástól eltérően nem saját emberei közül ültetett volna valakit a magyar trónra, hanem fölajánlta a koronát Esterházy hercegnek, a ki azt azonban nem fogata el s a némben sem keltett visszhangot a fölkelésre hívó kiáltvány. A háboru Ausztriával s mondhatjuk egész Európával folyt tovább. Ezt a korszakot tárgyalja most az a nagyszabású díszmű, melynek gyönyörűen illusztrált IV. és V. füzeté már megjelent. Az egész történelmi munka czime: Magyarország a XIX-ik században, írásben és képekben, szerkesztője és kiadója Pálffy Ferencz budapesti ügyvéd, a ki óriási munkát végzett az adatok gyűjtése, az anyag megválogatása és a remek szép illusztrációk megszerzésével. Valóban díszművet kap az előfizelő, a ki füzetenkint összegyűjti s így alig érezhető pénzüsszeggel szerzi meg. mert a hazonkint megjelenő füzetek ára egy korona. Az egész világ történelmét öleli föl a munka, visszapillantást vetve az ó-kortól kezdve minden jelentősebb eseményre s ezzel párhuzamosan tárgyalva a XIX-ik század történelmét érdekes, vonzó és tárgyilagos előadásban. Hogy némi fogalmat adjunk az érdeklődőknek, fölemlítjük, hogy az utolsó füzet 45, színben nyomott illusztráción kívül XIII. Leó pápát adja műmellékletül. A díszes mű iránt érdeklődők forduljanak Pálffy Ferencz czimére: Budapest, VII. Erzsébet-körut 29.

— **Szőlőmívelési politikánk** czim-mel Baross Károly földbirtokos és a „Borászati Lapok“ szerkesztője tollából egy aktuális tárgyú füzet hagyta el a sajtót, mely a földmívelési tárgya tárgyalása alkalmából föleleli a gazdasági politikának mind azon kérdéseit, melyek a magyar szőlőtermelés felvirágozására, jövedelmezőségére befolyással bírnak. Részletesen foglalkozik e téren az állami feladatokkal, a szakoktatás kérdéseivel és mindazon intézményekkel, amelyek a szőlők felújítását vannak hivatva előmozdítani. Kutatja a borértékesítés bajait, beszél a pinczeszövetkezetek létesítéséről, az értékesítés országos szervezéséről, az italmérés gyakorlatáról. Bírálja a boritaladó és a szeszdadónak a szőlőtermelőket érintő kérdéseit, s közli Magyarország és a Monarchia bortermelési és borfogyasztási statisztikáját. Böven foglalkozik az olaszborok behozatalával, kiterjeszkedve a vámhitel és a tariffakedvezményekkel üzött visszaélésekre. A füzet érdekes olvasmánya azoknak, kik közzgazdaságunk e fontossága iránt érdeklődnek. A füzetet az érdeklődőknek díjtalanul küldi meg a „Borászati lapok“ szerkesztősége, könyvkereskedői uton egy koronáért kapható.

— **Vásároljon** osztálysorsjegyet Lukács Vilmos bankházában Budapest V. Fürdőutca 10., egy egész 12 kor, egy fél 6 kor, egy negyed 3 kor, egy nyolczad 1 kor, 50 fill.

— **Eladás.** Egy holdnyi jó karban lévő fiatal termő szőlő közel a városhoz eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

— **Meidingen kályha** kerestetik megvételre. Czím a kiadóhivatalban.

Szerkesztői üzenetek.

K. Z. A verset megkaptuk, van benne hangulat, de a kidolgozás kissé pongyola úgy, hogy a közölhetés mértékét nem üti meg. Tessék olvasgatni a költészettant és neves költők műveit, mert a nyilvánosság elé szánt versekben nem igen méltóztatik találni ilyen rimet:

„Hull a rózsá levél
 Űzi az őszi szél.
 Ki tudja merre?
 Ki tudja hova?
 Talán napkeletre?
 Mosolygóbb vidékre?
 Ahol nem lép be
 A hideg tél dére?
 Pedig az utolsó strófája, hogy:

„Vagy vigy akármerre
 Bár hová, nem bánom,
 Úgysem leszek boldog
 Sehöl e világon.“

meg érdemelné, hogy a vers eleje gondosabban dolgoztassék ki.

Primula. Azt tetszik kérdezni, hogy melyik most a legújabb nótá? Hát kérem szépen — igaz — hogy nekünk sok mindenfélét kell tudni, de már ezt nem feltétlenül mészály, de hogy kíváncsiságát némileg legalább kielégíthessük, ide igtatjuk nézetünk szerint a legújabb nótát:

Kássa József libája,
 Ki sétált az utcára,
 Hogy nem lépett utána;

Elveszett a Kássa Józsi
 Hizott fehér libája.
 Melyhez hasonló jókat kívánunk!

„Neveletlen paraszt.“ Levelében foglalt kérésének szívesen tennének eleget, de minthogy az nincs aláírva s így nem tudjuk ki intézte hozzánk, a dologgal érdemileg nem foglalkozhatunk, noha szívesen segítenénk oly kvalifikálatlan eljárás üldözésében, mint a milyenért levelében méltán háborodott fel. Így azonban csak itt adhatunk kifejezést megvetésünknek oly esekelmény fölött, mely egy védtelen nő ellen névtelen levélben irányul. Sajnos ez a veszett szokás nagyon elharapódzott nálunk. Egyébként tessék egész bizalommal fordulni hozzánk a dolog feltárásával.

H I R D E T É S E K.

Szőlő eladás.

Válogatott csemege szőlő kilonként 50 fillérért minden nap kapható

Sivó Jenőnél.

100—300 frtig

Havonta megkereshető bármily foglalkozású egyének által biztosan és becsületesen, tőke és risikó nélkül hatóságilag engedélyezett állam papírok és sorsjegyek eladásával az ország minden helyiségében.

Ajánlatok „könnyű kereset“

Czimen **Singer Gyula hirdetési irodájába.**

Bpest IV. Sziv-utca 56 sz.

Egy jó családból való fiú tanulóknak fölvéttetik e lap kiadóhivatalában.

Törlesztéses kölcsönök

földbirtokokra I. helyre 5³/₄% évi anuitásra 43¹/₂ évre készpénzben az ingatlan ²/₃ értéke erejéig, — II. helyre 6% kamatra törlesztés nélkül.

Városi bérházakra az érték ¹/₃ erejéig törlesztéses kölcsönök csak I. helyre hason feltételek mellett engedélyeztetnek.

Felvilágosítással szolgál díjtalanul —10

Gerő Albert

Bpest, VII. Nefelejts-utca 8.

Van szerencsém Abony város n. é. közönsége szives tudomására hozni, hogy

„PHÖNIX“

BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG ÜGYNÖKSÉGÉT elfogadtam, mely társaság **élet, baleset, leánykiházasicítás, tűz, jég és általános bztositást** minden elérhető tárgyakra a legolcsóbb áron eszközöl.

Biztosítások a nyomdában elfogadtatnak.

Bővebb felvilágosítással bárkinek szolgálók.

Kiváló tisztelettel

Szerdahelyi János.

Clayton & Shuttleworth Váczli-körut Budapest 63. sz. mezőgazdasági gépgyárosok által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcsepplőgép-készletek továbbá járgány-eszaplőgép, lóhere-eszaplő, tisztító-resták, aratógépek, széna-nyújtók, boronák.

„Columbia-Drill“ legjobb sorvetőgépek, szecsakavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes aczel-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árj-gyűjtek kintre mátra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgvárunk a világ le-nagynobb locomobil-és csepplőgép-gyára.